

ת"פ 28772/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 28772-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג, מכתב האישום עולה כי בחודש מרץ 2020, במהלך וויכוח בין הנאשם למתלוננת סטר הנאשם למתלוננת.

במסגרת ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן לשם בחינת עניינו, ולבקשת ההגנה לבחינת שאלת הרשעתו.

תסקיר שירות המבחן מתאר נאשם ששיתף פעולה, ואף הביע מוטיבציה לטיפול בתחום האלימות, השירות שוחח עם המתלוננת שמסרה כי מדובר בזוגיות אוהבת הסובלת לעיתים מפגיעות הדדיות וכי שניהם מעוניינים ללמוד דרכים להתמודדות עם קשיים ולחצים.

עוד התרשם מנאשם המגלה קושי ביציבות ולקיחת אחריות בחייו. יחד עם זאת מדובר באדם ללא דפוסים עברייניים המגלה יכולת להתבוננות פנימית שלקח אחריות על מעשיו.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, הנאשם הסכים לכך ומכאן המלצת שירות המבחן לצו מבחן בן שנה.

כמו כן המליץ על ענישה בדמות של"צ, בת 150 שעות.

בכל הנוגע להרשעתו, לאור העובדה כי מדובר במעורבות פלילית ראשונה ועל מנת לתמוך בתהליכי השיקום והטיפול

המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו.

בטיעוני הצדדים לעונש עמדה **המאשימה** על הערכים המוגנים של פגיעה בשלמות הגוף, בטחונה ושלווה הנפש של המתלוננת.

בהתייחס למתחם העונש ציינה המאשימה כי המתחם נע בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה לעונש עמדה באת כח המאשימה על המלצותיו של תסקיר שירות המבחן, הכוללות בין היתר הימנעות מהרשעתו של הנאשם. לדבריה, הדבר אינו עולה בקנה אחד עם הלכת כתב ועם האינטרס הציבורי ולכן עתרה שלא לאמץ המלצה זו.

נוכח העדר עבר פלילי, הודייתו המהירה של הנאשם, והבעת החרטה כפי שבוטאה מול שירות המבחן ואף הבעת הרצון להשתלב בטיפול עתרה המאשימה להשתתף עונש של של"צ נרחב שלא יפחת מ-250 שעות יחד עם רכיבי ענישה נוספים.

בטיעוני **באת כח הנאשם** לעונש, עמדה האחרונה על ההלימה הנדרשת והיחס ההולם שבין חומרת העבירה והנסיבות לבין מידת העונש שיוטל עליו.

לדבריה, יש לקחת בחשבון את הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה, (3 שנים) וכן את העובדה שהמתלוננת והנאשם חיים יחד ומגדלים את שתי בנותיהם הקטנות, ללא אירועים חריגים. עוד ציינה את עמדת המתלוננת כפי שהובעה בפני שירות המבחן וכן את העובדה שמדובר בהתנהגות חריגה לאורחות חיו של הנאשם.

בהתייחס לשאלת ההרשעה עתה לאימוץ המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה שכן הנאשם נמצא "בין עבודות" ובעבר עבד כמטפל בקשישים בבית אבות, עבודה הדורשת היעדר מרשם פלילי. הסניגורית הסבירה כי אי מציאת עבודה יכולה להוות קושי נוסף וגורם ליצירת לחץ נוסף על בני הזוג.

לתימוכין הציגה פסיקה.

הנאשם ביקש להעיד על הזוגיות שלו עם המתלוננת, לדבריו הם חיים בצורה טובה יותר, חרף המצב הכלכלי. לדבריו עושה עבודה על עצמו, מבחינה טיפולית.

דין והכרעה

שתי שאלות עומדות להכרעתו של בית המשפט. האחת, שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם. השנייה, כמות שעות השל"צ אותן יש להטיל על הנאשם בהינתן הפער המהותי שבין הצדדים.

בעיני, שתי שאלות אלו שזורות זו בזו - שאלת הרשעתו של הנאשם, הנעדר כל אינטרס קונקרטי ממשי, כנדרש ב"הלכת כתב", ומכאן לכאורה מתייטר הצורך בבחינת התנאים הקבועים בהלכת זו אולם מתבקשת בחינה של חומרת העבירה לאור המושכלה כי ככל שחומרת העבירה גבוהה יותר, יתקשה בית המשפט להסתפק בפגיעה כלכלית ועתידית ומן הצד השני ככל שהעבירה קלה יותר - המשוואה משתנה.

אכן, גם מדבריה של המתלוננת והן ממסקנות שירות המבחן עולה כי ההתנהגות המתוארת בכתב האישום חריגה לחייו של הנאשם.

על המשקל מונחת סוג העבירה אותה עבר הנאשם, עבירה מתחום האלימות במשפחה וגם אם אאמץ את גרסת הנאשם לפיה מדובר בהתנהגות החריגה לאורחות חייו הרי שקיימת חומרה גלומה בעבירות אלימות כלפי בת זוג אשר הנסיבות האישיות אינן יכולות לסגת מפניה (רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.08.2009) פורסם בנבו):

" עבירות האלימות... וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אמנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים ככוח".

גם אם אקח בחשבון כי העדר אינטרס קונקרטי במקרה זה אינו בעל משקל גבוה, וכי ניתן לאתר גם אינטרס ציבורי בהימנעות מהרשעה (במובן הרחב), נוכח המגבלות שמביאה עמה עצם ההרשעה על אדם, ביכולתו להוות אזרח יצרני ותורם למדינה, לא מצאתי שהרשעה, במקרה דנן, יש בה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם מה גם שמדובר בפגיעה תיאורטית בלבד, פגיעה הקיימת לכל נאשם באשר הוא. מכאן, אני דוחה את עתירה ההגנה לביטול הרשעת הנאשם ומותיר את ההרשעה על כנה.

לאחר שקבעתי כי יש להרשיע את הנאשם, עולה השאלה מהי כמות שעות השל"צ שיש להטיל עליו. כפי שציינתי לעיל, שתי השאלות שזורות זו בזו באופן כזה שהרשעת הנאשם תילקח בחשבון עת אשקול את מספר השעות אותן יש להטיל על הנאשם. הבסיסים עליהם נשענה באת כח הנאשם בעתירתה לאי הרשעת הנאשם ישמשו לאימוץ המלצת שירות המבחן בכל הנוגע לשעות השל"צ אותן יש להשית על הנאשם.

בנסיבות שונות מאלו שצוינו לפני, הטלת ענישה רחבה בת 250 שעות אינה תלושה מן המציאות, אולם חרף דחיית העתירה לאי הרשעתו אני מוצא כי התחשבות בנסיבות הקשורות בנאשם, העדר עבר פלילי, עבירה אחת ויחידה החריגה לנאשם שלפני, עמדת המתלוננת, העובדה שהשניים חיים יחד, וכן כי מדובר באירוע שהתרחש לפני שנתיים והעובדה שהנאשם התגייס להליך טיפולי והביע מוטיבציה זו בפני שירות המבחן מצדיקים הפחתה בענישה והעמדתו של העונש על 150 שעות בלבד, יחד עם רכיבים נוספים.

לאור האמור לעיל אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע 150 שעות של"צ על פי תכנית שהכין שירות המבחן.
2. מאסר בן 3 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים.
3. צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית, שירות המבחן יעדכן את בית המשפט עם סיומו של ההליך. מודע לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן יוכל בית המשפט להפקיעו ולגזור עליו עונש אחר תמורתו.
4. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור את העבירה בה הורשע תוך שנה מהיום ישלם סך 2000 ₪, יסרב להצהיר - יאסר למשך חמישה ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.